

คู่มือทางวินัยและการรักษาวินัย
เรื่อง ฐานความผิดทางวินัย
ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

โดย

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

คำนำ

การจัดทำคู่มือทางวินัยและการรักษาวินัย เรื่อง ฐานความผิดทางวินัยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำขึ้นเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ให้มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะการกระทำ พฤติการณ์ เจตนากระทำความผิด และเพื่อให้บุคลากรในสังกัด นำกรณีศึกษาองค์ประกอบความผิด ลักษณะความผิด มาประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติตน อันเป็นการ ป้องกัน ระวัง ยั้งยั้ง การกระทำผิดวินัยของบุคลากรในสังกัด สำหรับวินัยของบุคลากรในสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปทุมธานี ได้กำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด ปทุมธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวด ๒ วินัยและการรักษาวินัย ข้อ ๕ ถึงข้อ ๒๓/๑ ซึ่งกำหนดฐานวินัยไว้ ๑๙ ฐาน ส่วนโทษทางวินัยกำหนดไว้ ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้น เงินเดือน และหากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอาจจะถูกปลดออกหรือไล่ออกได้ การกระทำกรณีใด เป็นความผิดฐานใดและจะต้องรับโทษอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะการกระทำ และพฤติการณ์และเจตนาของ ผู้กระทำความผิด

ทั้งนี้ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรบุคลากรในสังกัด และ ผู้สนใจ เพื่อใช้ศึกษาและเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องวินัยให้มากยิ่งขึ้น

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ฐานที่ ๑ “สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”	๑
ฐานที่ ๒ “ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่เชื่อสัจสุจริตและเที่ยงธรรม”	๑
ฐานที่ ๓ “ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ”	๒
ฐานที่ ๔ “ไม่อุตสาหะและไม่เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ”	๓
ฐานที่ ๕ “ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล”	๓
ฐานที่ ๖ “ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ”	๔
ฐานที่ ๗ “เปิดเผยความลับของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง”	๔
ฐานที่ ๘ “ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา”	๕
ฐานที่ ๙ “กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน”	๖
ฐานที่ ๑๐ “รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา”	๖
ฐานที่ ๑๑ “ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ”	๗
ฐานที่ ๑๒ “ละทิ้งหน้าที่ราชการ”	๗
ฐานที่ ๑๓ “ไม่สุภาพเรียบร้อย/ ไม่รักษาความสามัคคี/ กลั่นแกล้งกัน / ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ”	๘
ฐานที่ ๑๔ “ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ”	๘
ฐานที่ ๑๕ “กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน	๙
ฐานที่ ๑๖ “เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท”	๙
ฐานที่ ๑๗ “ไม่วางตัวเป็นกลางทางการเมือง”	๑๐
ฐานที่ ๑๘ “กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว”	๑๐
ฐานที่ ๑๙ “ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ”	๑๒

วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีทั้งสิ้น ๑๙ ฐานความผิด ตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดปทุมธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓

ฐานที่ ๑ “สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

ข้อ ๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

องค์ประกอบความผิด

๑. เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๒. มีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข
๓. ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบนี้ด้วยใจอันบริสุทธิ์

ลักษณะความผิด วินัยฐานนี้ แยกเป็น ๒ ช่วง คือก่อนและหลังรับราชการ

๑. ถ้าเป็นกรณีไม่สนับสนุนก่อนการรับราชการ แต่ความเพิงปรากฏ ต้องสั่งให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติ

๒. แต่หากเป็นกรณีภายหลังรับราชการ ต้องดำเนินการทางวินัยฐานนี้ หรือจะสั่งให้ออกจากราชการเพราะไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามข้อ ๖ (๔) ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ประการใด จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆไป

ฐานที่ ๒ “ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม”

ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

อธิบายเพิ่มเติม

การ “ปฏิบัติหน้าที่ราชการ” พิจารณาได้ดังนี้

- (๑) กฎหมาย กฎ ระเบียบกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- (๒) มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
- (๓) คำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- (๔) พฤตินัย ที่สมควรใจเข้าผูกพัน

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

/(๓) ข้อ ๗ วรรคสอง...

ข้อ ๗ วรรคสอง ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน โดยตรงหรือทางอ้อม
๓. หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ วรรคสาม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต (เจตนาพิเศษ)

อธิบายเพิ่มเติม

เจตนา คือ รู้สำนึกในการกระทำ

ปฏิบัติ คือ ได้กระทำลงไปแล้ว

ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ คือ มีหน้าที่ราชการแต่ไม่ปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติหน้าที่นั้น

มิชอบ คือ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบแบบธรรมเนียมของราชการ มติ ครม. คำสั่ง

ของผู้บังคับบัญชา หรือศีลธรรมอันดี

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๓ “ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ”

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่นั้นให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

/ฐานที่ ๔...

ฐานที่ ๔ “ไม่อุตสาหะและไม่เอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ”

ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ไม่อุตสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ วรรคสอง การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๓. ความประมาทเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๕ “ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล”

ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ
๓. เกิดความเสียหายแก่ราชการ

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ วรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
 ๒. จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติ คณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ
 ๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๖ “ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ”

ข้อ ๑๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจ และรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตราย ซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

องค์ประกอบความผิด

๑. ไม่สนใจรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตราย และ
๒. ไม่ป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

อธิบายเพิ่มเติม

ภัยอันตรายที่จะบังเกิดแก่ประเทศชาติมีในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง แล้วด้านความมั่นคง ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องถือเป็นหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากหน้าที่ราชการตามปกติ หากทราบว่ามีแนวโน้มเคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติดังกล่าวแล้วเพิกเฉยเสียโดยไม่ดำเนินการ ใดๆจะเป็นความผิดทางวินัยตามข้อนี้

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ฐานที่ ๗ “เปิดเผยความลับของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง”

ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาความลับของทางราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑. มีความลับของทางราชการ
๒. นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๒ วรรคสอง การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

๑. มีความลับของทางราชการ
๒. นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย
๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๘ “ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา”

ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

องค์ประกอบความผิด

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
๒. เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ
๓. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ (ความเห็นของผู้สั่ง)
๔. มีเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ข้อยกเว้น ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

- (๑) จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือ
- (๒) จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือ
- (๓) เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (ความเห็นของผู้รับคำสั่ง)

 ผู้รับคำสั่งต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น

 เมื่อเสนอความเห็นแล้ว (ให้รออยู่ก่อน)

 ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ

 ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้)

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๓ วรรคสอง การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
๒. เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ
๓. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
๔. มีเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๙ “กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน”

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. การปฏิบัติราชการนั้นเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อยกเว้น กรณีที่การปฏิบัติราชการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน แต่ไม่เป็นความผิดวินัยตามข้อนี้ จะต้องเข้าลักษณะกรณีใด กรณีหนึ่ง ดังนี้

- (๑) ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ
- (๒) ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ฐานที่ ๑๐ “รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา”

ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

องค์ประกอบความผิด

๑. ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา
๒. การรายงานดังกล่าวนี้มีข้อความอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะเป็นการปกปิดข้อความจริงซึ่งควรที่จะต้องรายงานให้ทราบด้วย

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ วรรคสอง การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

๑. ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา
๒. การรายงานดังกล่าวนั้นมีข้อความอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะเป็นการปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรที่จะต้องรายงานให้ทราบ
๓. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๑๑ “ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ”

ข้อ ๑๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑. มีระเบียบและแบบธรรมเนียมกำหนดข้าราชการปฏิบัติ
 ๒. ไม่ได้ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
- ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ฐานที่ ๑๒ “ละทิ้งหน้าที่ราชการ”

ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. มีการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

อธิบายเพิ่มเติม

“อุทิศ” คือ สละให้ โดยใช้เวลาทั้งหมดปฏิบัติราชการตามที่ทางราชการต้องการ

“เวลาของตนเอง” คือ รวมทั้งในและนอกเวลาราชการตามปกติ

“ทอดทิ้ง” คือ ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

“ละทิ้ง” คือ ตัวไม่อยู่ในที่ทำงาน จะลงชื่อมาปฏิบัติราชการหรือไม่ก็ตาม

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๗ วรรคสอง การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

- ลักษณะที่หนึ่ง (๑) มีหน้าที่ราชการ
(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ
(๓) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
(๔) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

- ลักษณะที่สอง (๑) มีหน้าที่ราชการ
(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นระยะเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร / โดยมีพฤติการณ์อื่น จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ (พนักงานจ้าง/ลูกจ้าง เกินกว่าเจ็ดวัน)
(๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๑๓ “ไม่สุภาพเรียบร้อย/ ไม่รักษาความสามัคคี/ กลั่นแกล้งกัน / ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ”

ข้อ ๑๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

องค์ประกอบความผิด มีพฤติการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
(๒) ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
(๓) กลั่นแกล้งกัน
(๔) ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ฐานที่ ๑๔ “ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ”

ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือหมิ่นเหม่ง ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

/องค์ประกอบความผิด...

องค์ประกอบความผิด

๑. ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง

๒. กระทำแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๙ วรรคสอง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด

๑. ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง

๒. เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้ติดต่อราชการ

๓. กระทำโดยมีเจตนา (กระทำโดยรู้ตัวว่าได้กระทำให้โดยอยู่)

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๑๕ “กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน”

ข้อ ๒๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือ เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๑๖ “เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท”

ข้อ ๒๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือ ผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

องค์ประกอบความผิด

(๑) เป็นผู้จัดการผู้จัดการ , ผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานมีลักษณะงาน คล้ายคลึงกับผู้จัดการผู้จัดการ, ผู้จัดการ ไม่ว่าจะจะมีเงินตอบแทนหรือไม่

(๒) ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

/ฐานที่ ๑๗...

ฐานที่ ๑๗ “ไม่วางตัวเป็นกลางทางการเมือง”

ข้อ ๒๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

องค์ประกอบความผิด

(๑) ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมือง

(๒) กระทำผิดตามระเบียบสำนักคณะรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการ พลเรือน วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙

อธิบายเพิ่มเติม

วินัยข้อนี้มีเจตนารมณ์เพื่อให้ปฏิบัติงานของทางราชการได้สำเร็จลงด้วยดี ไม่ต้องห่วงไหว ต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และสามารถเข้ากับพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้ทุกพรรคการเมืองโดยไม่เกิดอุปสรรค อันจะทำให้ราชการต้องได้รับความเสียหาย และให้ข้าราชการปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วย มารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๑๘ “กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว”

ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

องค์ประกอบความผิด มีองค์ประกอบความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

(๑) ไม่รักษาชื่อเสียงของตน

(๒) ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๓) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

อธิบายเพิ่มเติม แนวทางการพิจารณาว่าชั่วหรือไม่ ร้ายแรงหรือไม่พิจารณาจาก

(๑) เกียรติของข้าราชการ

(๒) ความรู้สึกของสังคม

(๓) เจตนาในการกระทำ (มีจิตสำนึกในขณะที่กระทำ)

/ ประพฤติ...

ประพจน์ชั่วไม่ร้ายแรง ประพจน์ดีไม่สำรวม ตัวอย่างเช่น

- (๑) เสพสุรา
- (๒) ไม่ชำระหนี้
- (๓) ทำเอกสารเท็จ / ปลอมแปลงเอกสาร / ใช้เอกสารปลอม / ปลอมลายมือชื่อ
- (๔) เล่นการพนัน
- (๕) แจ้งความเท็จ เป็นต้น

ข้อ ๒๓ วรรคสอง การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันเชื่อว่าเป็นผู้ประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด มีองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ได้กระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นการกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด อันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรง

อธิบายเพิ่มเติม เป็นการกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด อันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเช่น

- (๑) เสพสุรา มีเงื่อนไขดังนี้
 - ดื่มสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 - เมาสสุราเสียราชการ
 - เมาสสุราในที่ชุมชนจนเกิดความเสียหาย
- (๒) เบิกเงินสวัสดิการเป็นเท็จ
- (๓) เรียกเงินเพื่อพาเข้าทำงาน
- (๔) ไม่ชำระเงิน
- (๕) ยาเสพติด
- (๖) ทุจริตในการสอบ
- (๗) ปลอมแปลงเอกสาร
- (๘) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก เป็นต้น

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

/ฐานที่ ๑๙...

ฐานที่ ๑๙ “ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ”

ข้อ ๒๓/๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศโดยกระทำการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันหรือร่วมปฏิบัติราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิด เป็นวินัยอย่างร้ายแรง

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายโพยม

นางสาวอิษฎาณิศ

สุระสัจจะ

ตันติชุตติ

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

หัวหน้าฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

คณะผู้จัดทำ

นางสาวจิตร์มภา

นางสาวภัทราภรณ์

นางสาวดลพร

กรแก้ว

บุตรีศรีภูมิ

สุวรรณีย์

นิติกรปฏิบัติการ

นิติกรปฏิบัติการ

นิติกรปฏิบัติการ

หัวหน้าคณะผู้จัดทำ

เจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี
ถนนปทุมธานี-ลาดหลุมแก้ว ปท ๑๒๐๐๐
โทร. ๐-๒๙๗๕-๘๘๔๐-๔๘ ต่อ ๒๐๙